

HANDHAVINGSCOLLEGE

ARREST

van 4 augustus 2020 met nummer
in de zaak met rolnummer

Verzoekende partij

wonende te

met woonplaatskeuze bij

Verwerende partij

het **VLAAMSE GEWEST**

vertegenwoordigd door de Vlaamse regering, ten verzoeken van de Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme

voor wie optreedt, bij delegatie:
de gewestelijke entiteit (het Departement Omgeving - afdeling Handhaving) met kantoren te 1000 Brussel, Koning Albert II-laan 20 bus 8

vertegenwoordigd door:

afdelingshoofd

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 4 juli 2019, geregulariseerd met een aangetekende brief van 9 augustus 2019, de vernietiging van de beslissing van de gewestelijke entiteit van 3 juni 2019, gekend onder nummer

De bestreden beslissing legt aan de verzoekende partij een alternatieve bestuurlijke geldboete op van 1.580 euro wegens schending van artikel 2 novies en 13,5 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu (hierna: Natuurdecreet) en artikel 8, §2 van het besluit van de Vlaamse regering van 23 juli 1998 tot vaststelling van nadere regels ter uitvoering van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu (hierna: Natuurbesluit).

Aan de verzoekende partij wordt verweten dat hij met een jeep doorheen een amfibieënpool reed die aansluit op het ecoduct gelegen in Vogelrichtlijngebied.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De verzoekende partij dient een wederantwoordnota in.

De procespartijen hebben ingestemd met het schriftelijk behandelen en in beraad nemen van de vordering met toepassing van artikel 41, §3 Procedurebesluit.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

In _____ op het ecoduct _____ eigendom van het Vlaams Gewest is een 'natuurontsnipperings-project' uitgevoerd, door de aanleg van een zogenaamd "Ecoduct" over de autosnelweg. Het betreft een natuurontwikkelingszone die niet toegankelijk is voor het publiek.

Op de plaats van de feiten is een voormalige akker ingericht om aan te sluiten bij het Ecoduct. Volgens het proces-verbaal werd de voormalige akker *"volledig ontdaan van de teeltaarde en er werd opnieuw organisch bosmateriaal aangevoerd wat later terug zou herbeboest worden. Ook zullen er open plaatsen met stuifzand worden behouden"*.

De percelen liggen in een Vogelrichtlijngebied en zijn volgens het gewestplan gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

Er werd reeds in het verleden door de toezichthouders vastgesteld dat er regelmatig wordt gecroost met moto's en voertuigen op de voormalige akker en door de amfibieënpoeien.

Op 16 september 2018 stelt een gewestelijke toezichthouder van het Agentschap voor Natuur en Bos vast dat er twee jeeps aan het rijden zijn over de voormalige akker, richting aangelegde amfibieënpoeien. Eén van de jeeps rijdt door de poel en wordt daarna tegengehouden door de gewestelijke toezichthouder. De verzoekende partij is bestuurder van de desbetreffende jeep.

Deze vaststellingen worden opgenomen in het proces-verbaal nr. _____ afgesloten op 12 oktober 2018 en verzonden op 22 oktober 2018.

De verzoekende partij werd verhoord op 16 november 2018 samen met de andere betrokkene.

Op 3 december 2018 meldt de procureur des Konings dat hij niet zal overgaan tot strafrechtelijke vervolging.

Met een brief van 20 december 2018 brengt de gewestelijke entiteit de verzoekende partij op de hoogte van haar voornemen om een alternatieve bestuurlijke geldboete, al dan niet vergezeld van een voordeelontneming, op te leggen en nodigt ze de verzoekende partij uit om schriftelijk haar verweer mee te delen. In hetzelfde aangetekend schrijven werd een voorstel tot betaling van een geldsom gedaan, waar de verzoekende partij niet op is ingegaan.

De verzoekende partij bezorgt haar schriftelijk verweer met een e-mail van 13 maart 2019 aan de gewestelijke entiteit. De verzoekende partij vraagt geen hoorzitting.

De gewestelijke entiteit legt op 3 juni 2019 de vermelde bestuurlijke geldboete op. Deze beslissing wordt aan de verzoekende partij betekend met een aangetekende brief van 7 juni 2019.

Dat is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

In wat als een eerste middel kan worden beschouwd, betwist de verzoekende partij het ten laste gelegd misdrijf. De verzoekende partij stelt dat hij vlakbij de locatie van de amfibieënpool was maar dat hij niet door de amfibieënpool is gereden met zijn jeep.

De verbalisant heeft hiervoor volgens de verzoekende partij geen bewijs en vindt dat ze willekeurig wordt beboet.

De verzoekende partij stelt dat hij op geen enkele plek in het bos een verbodsbord heeft gezien.

2.

De verwerende partij antwoordt dat de verbalisanten een voertuig met nummerplaat _____ uit een amfibieënpool zagen rijden. Dit is het voertuig van de verzoekende partij. Aangezien het proces-verbaal bewijswaarde heeft tot het tegendeel is bewezen, dient de verzoekende partij de bewijskracht van het proces-verbaal ongedaan te maken door een tegenbewijs te leveren. Een loutere ontkenning zonder bewijsstukken is niet voldoende.

Er zijn geen objectieve gegevens die de versie van de verzoekende partij ondersteunen dat de verzoekende partij wordt gestraft voor het veelvuldig gebruik van het bos door andere gebruikers. Dat anderen eventueel ook door het gebied zouden rijden doet geen afbreuk aan de toerekenbaarheid of de ernst van de feiten. De verzoekende partij wordt enkel beboet voor hetgeen in het proces-verbaal wordt vastgesteld.

De verzoekende partij stelt ook dat hij geen verbodsbord heeft gezien, maar dit komt omdat hij door een bos gereden is naar het ecoduct. Elke vorm van gemotoriseerd verkeer in een bos is verboden. Er staan bovendien wel degelijk borden die de ontoegankelijkheid van het gebied aanduiden.

3.

In de wederantwoordnota stelt de verzoekende partij dat het moeilijk is om te bewijzen dat de jeep niet in de poel is geweest, maar uit de foto's van de verbalisanten blijkt dat de banden droog zijn. Indien het voertuig werkelijk in de poel geweest zou zijn zouden de banden nat of vettig moeten zijn.

De verbalisanten zouden de jeep uit de amfibieënpool zien rijden maar er werd ook vermeld dat de jeep uit het zicht verdween, hetgeen dus een aanname is in plaats van een zichtbaar feit. De jeep is voor de poel gedraaid. Dit werd tijdens het verhoor door de andere drie jongens bevestigd.

Er stonden bovendien geen verbodsborden in het gebied. Ze bevonden zich wel in natuurgebied maar kwamen van een stuk landbouwgrond af en waren zich daarom van geen kwaad bewust.

Beoordeling door het College

1. Toepasselijke regelgeving

1.1

Op grond van de vaststellingen in het proces-verbaal wordt een inbreuk vastgesteld op:

- artikel 12 novies en artikel 13, §5 Natuurdecreet
- artikel 8, §2 Natuurbesluit.

De verzoekende partij betwist niet dat hij met zijn jeep door het landschappelijk waardevol agrarisch gebied reed. Hij betwist wel dat hij door de amfibieënpool is gereden.

1.2

Een amfibieënpool betreft een klein landschapselement, gelet op artikel 2, 6° van het Natuurdecreet:

“6° kleine landschapselementen : lijn- of puntvormige elementen met inbegrip van de bijhorende vegetaties waarvan het uitzicht, de structuur of de aard al dan niet resultaat zijn van menselijk handelen, en die deel uitmaken van de natuur zoals : bermen, bomen, bronnen, dijken, graften, houtkanten, hagen, holle wegen, hoogstamboomgaarden, perceelsrandbegroeiingen, sloten, struwelen, poelen, veedrinkputten en waterlopen.”

Artikel 12 novies Natuurdecreet stelt:

“..."

In een terrein als vermeld in artikel 12septies, § 1, eerste en tweede lid, is geen enkele vorm van gemotoriseerd verkeer toegelaten, uitgezonderd op de openbare wegen die ingericht zijn voor het gewone gemotoriseerd verkeer en in hoofdzaak bestemd zijn als doorgangsweg.

Het verbod, vermeld in het eerste lid, geldt niet voor gemotoriseerd verkeer dat nodig is voor:

- 1° het uitvoeren van beheeractiviteiten, inclusief jacht- en bestrijdingsactiviteiten overeenkomstig de jachtregelgeving of de regelgeving inzake soortenbeheer;*
- 2° het uitoefenen van toezicht en opsporing;*
- 3° het garanderen van de veiligheid van de bezoekers;*
- 4° bijzondere omstandigheden die vastgesteld zijn in een toegankelijkheidsregeling of een natuurbeheerplan;*
- 5° het gebruik van toegangswegen door de beheerder van het terrein of zijn genodigden in functie van de bereikbaarheid van onroerende goederen.*

...”

Artikel 12septies Natuurdecreet stelt:

“ ...

§ 1.

De volgende terreinen zijn toegankelijk voor voetgangers op de openbare en de private wegen:

1° *een openbaar terrein dat beheerd wordt ten behoeve van het natuurbehoud;*

2° *een bos;*

3° *een terrein dat beheerd wordt ten behoeve van het natuurbehoud en dat werd aangekocht of waarop een zakelijk of persoonlijk recht werd verworven, in beide gevallen met financiële tussenkomst van een administratieve overheid in uitvoering van dit decreet.*

In afwijking van het eerste lid zijn natuurdomeinen onbeperkt toegankelijk voor voetgangers.

Met de voetganger wordt gelijkgesteld, de rolstoelgebruikers en de fietsers jonger dan 9 jaar.

...”

Artikel 13, §5 Natuurdecreet stelt:

“ ...

Onverminderd de bepalingen van §§ 3 en 4, wordt het geheel of gedeeltelijk wijzigen van kleine landschapselementen of de vegetatie ervan, voor zover de Vlaamse regering die wijzigingen niet verbiedt, tevens afhankelijk gemaakt van het verkrijgen van een omgevingsvergunning voor het wijzigen van de vegetatie in de volgende gebieden:

1° *de landschappelijk waardevolle agrarische gebieden en de agrarische gebieden en de met al deze gebieden vergelijkbare bestemmingsgebieden, aangewezen op de plannen van aanleg of de ruimtelijke uitvoeringsplannen van kracht in de ruimtelijke ordening;*

2° *het IVON.*

...”

Artikel 8, §2 van het Natuurbesluit stelt:

“ ...

Voor zover ze niet verboden zijn door het bepaalde in artikel 7, worden volgende activiteiten beschouwd als vergunningsplichtige wijzigingen van kleine landschapselementen of de vegetatie ervan, indien ze plaatsvinden in een of meerdere van de gebieden bepaald in artikel 13, § 4 en § 5, van het decreet :

1° *het rooien of anderszins verwijderen en het beschadigen van houtachtige beplantingen op weg-, waterweg of spoorwegbermen of op het talud van holle wegen, van houtachtige beplantingen langs waterlopen, dijken of taluds, van heggen, hagen, houtkanten, houtwallen, bomenrijen en hoogstamboomgaarden;*

2° *het wijzigen van de vegetatie horende bij de kleine landschapselementen met inbegrip van het afbranden en het vernietigen, beschadigen of doen afsterven van de vegetatie met mechanische of chemische middelen van perceelsrandbegroeiingen en sloten;*

3° *het uitgraven, verbreden, rechttrekken, dichten van stilstaande waters, poelen of waterlopen; ...”*

2. Beoordeling door de verwerende partij

In de bestreden beslissing wordt de verzoekende partij als pleger van de milieumisdrijven aangeduid, waardoor de verzoekende partij kon worden aanzien als 'overtreder'. De verwerende partij acht het daderschap als volgt bewezen:

“ ...

Vermoedelijke overtreder zei dat hij niet wist dat het domein niet toegankelijk was. Deze aangevoerde onwetendheid neemt het bestaan van het milieumisdrijf niet weg.

Vermoedelijke overtreder had de verbodsbordjes niet gezien omdat hij zich met zijn jeep door een bos had begeven om naar de poel te rijden. Het rijden met een jeep door bos is verboden en kan dus door vermoedelijke overtreder niet ingeroepen worden als argument voor het niet zien van verbodsborden. Daarnaast had vermoedelijke overtreder ook informatie inwinnen over het bestaan van wettelijke verplichtingen alvorens zich in een natuurdomein te begeven. Er is aldus geen onoverwinnelijke rechtsdwaling in hoofde van vermoedelijke overtreder.

Het milieumisdrijf staat vast in hoofde van overtreder.

...”

3. Toerekenbaarheid

3.1

Het wordt door de verzoekende partij niet betwist dat een amfibieënpool een klein landschapselement is. Ook wordt het door de verzoekende partij niet betwist dat het terrein voor het publiek ontoegankelijk is.

De verzoekende partij betwist enkel het feit dat hij door de amfibieënpool gereden is. Impliciet geeft hij hiermee ook aan dat hij geen vegetatie van deze poel heeft beschadigd.

In het proces-verbaal wordt het volgende vastgesteld:

“ ...

Aangekomen zien we in de verte twee jeeps naderen over de voormalige akker. Verdachten hebben ons niet opgemerkt, en begeven zich met hun voertuigen naar de amfibieënpoolen. Wanneer één van de jeeps in de poel rijdt en verdwijnt uit het zicht begeven opstellers zich met blauwe zwaailamp over de akker richting de twee jeeps. We naderen tot op een 20-tal meter van hun voertuigen en begeven zich uit ons voertuig en geven een stopteken.

...”

Uit het proces-verbaal blijkt dat één van de jeeps in de poel rijdt.

De verzoekende partij voert niet aan dat hij de andere jeep bestuurde die niet in de poel reed.

De verzoekende partij stelt wel dat de verbalisant vermeldt dat de jeep uit het zicht verdween en dat het dus slechts om een “aannname” gaat doch uit het proces-verbaal blijkt duidelijk dat éerst werd vastgesteld dat de jeep door de poel reed en pas daarna uit het zicht verdween totdat de verbalisanten hem teken deden om te stoppen.

De verzoekende partij slaagt er niet in om de visuele vaststellingen te ontkrachten met een tegenbewijs.

Er worden ook foto's bijgebracht in het proces-verbaal:

“ ...

Foto 1: voertuig van betrokkenen. Deze kwam juist uit de amfibiepoel gereden achteraan.

Foto 2 en 3: zowel verse als reeds oudere bandensporen die in-en uit de amfibiepoel leiden.

In de poel is reeds vegetatie van Lisdodde en Riet aanwezig.

Foto 4: de voormalige akker die is ontdaan van de teelaarde om stuifzand met plaatselijke bosbegroeiing te bekomen. Er zijn verschillende oudere bandenafdrukken waarneembaar.

Foto 5, 6 en 7: verse bandensporen van betrokkenen op de voormalige akker. In de verte zijn de hopen bosgrond zichtbaar die nog deels moeten verspreid worden op de akker

...”

Overeenkomstig artikel 16.3.25 DABM heeft een opgesteld proces-verbaal van vaststelling bewijswaarde tot het tegendeel is bewezen. Deze bijzondere bewijswaarde kleeft aan de zintuiglijke waarnemingen van de verbalisanten waarvan in het proces-verbaal melding is gemaakt. Het College is gehouden de wettelijke bewijswaarde van dit proces-verbaal te eerbiedigen.

De verzoekende partij kan de bijzondere bewijskracht van dit proces-verbaal bijgevolg enkel ongedaan maken wanneer zij van de gedane vaststellingen het tegenbewijs levert, met andere woorden wanneer zij een beslissend bewijs van de onjuistheid van de materiële vaststellingen voorlegt. Een loutere ontkenning van of twijfel over de vastgestelde feiten, alsook de loutere betichting van valse verklaringen aan het adres van de verbalisant, is bijgevolg niet voldoende.

De stelling van de verzoekende partij dat de banden “droog” zijn, (hetgeen overigens uit de fotoreportage niet kan afgeleid worden) vormt geen afdoend tegenbewijs om de visuele vaststelling teniet te doen.

De verzoekende partij toont niet aan dat de verwerende partij op foutieve of onzorgvuldige wijze de feiten en hun kwalificatie als milieumisdrijf beoordeeld heeft.

Gelet op het voorgaande, maakt de verzoekende partij niet aannemelijk dat er inzake de toerekenbaarheid van de milieumisdrijven, gerede twijfel zou bestaan.

3.2

Verder wordt ook ingeroepen dat de verzoekende partij geen enkel verbodsbord heeft gezien en dat hij zich van geen kwaad was bewust. In de wederantwoordnota wordt wel toegegeven dat er verbodsborden stonden.

Dwaling als strafrechtelijke schulditsluitingsgrond kan maar met goed gevolg worden ingeroepen als zij onoverkomelijk is. Dat wil zeggen dat er in de houding of de handelwijze van degene die een milieumisdrijf pleegt, geen enkele fout te bespeuren valt, kortom dat deze gehandeld heeft zoals ieder redelijk en voorzichtig persoon, geplaatst in dezelfde omstandigheden, zou gehandeld hebben.

In het proces-verbaal wordt gesteld:

“ ...

Door zich via de bosweg dwars over de voormalige akker te begeven hebben betrokkene het verbodsbord V.16. “bescherming Fauna en Flora” niet gepasseerd.

...”

De verzoekende partij is volgens zijn wederantwoordnota “van een stuk landbouwgrond” gekomen waardoor hij dit bord niet heeft opgemerkt. Elke vorm van gemotoriseerd verkeer in een bos is evenwel verboden.

De verzoekende partij behoorde tenslotte te weten dat er niet mag gecroost worden in een natuurgebied /ecoduct/ landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

Het middel wordt verworpen.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

1.

In wat als het tweede middel kan worden beschouwd, stelt de verzoekende partij dat de hoogte van het boetebedrag buiten proportie is en “erg onredelijk”. Hij heeft ook zijn excuses aangeboden.

De verzoekende partij vindt het ook vreemd dat de boete aanvankelijk 1.200 euro was maar dan werd verhoogd zonder uitleg naar 1.580 euro.

2.

De verwerende partij antwoordt dat de verzoekende partij niet is ingegaan op het voorstel tot betaling van een geldsom. De bestuurlijke boeteprocedure werd voortgezet omdat de verzoekende partij niet inging op het voorstel, hetgeen zijn eigen keuze was.

Verder verwijst de verwerende partij naar de motivering in de bestreden beslissing over de hoogte van de boete. De verwerende partij heeft rekening gehouden met de ernst van het misdrijf, de frequentie en de omstandigheden. De verzoekende partij toont niet aan dat de verwerende partij kennelijk onredelijk heeft gehandeld.

3.

In de wederantwoordnota stelt de verzoekende partij dat het niet onredelijk is dat er een boete opgelegd is maar dat hij zijn volledige medewerking heeft gegeven en zijn oprechte excuses heeft aangeboden.

Beoordeling door het College

1. Toepasselijke regelgeving en beginselen

Overeenkomstig artikel 16.4.4 DABM moet de gewestelijke entiteit er bij het opleggen van een bestuurlijke geldboete voor zorgen dat er geen kennelijke wanverhouding bestaat tussen de feiten die aan de bestuurlijke geldboete ten grondslag liggen en de boetes die op grond van die feiten worden opgelegd. Artikel 16.4.29 DABM omschrijft de decretale waarderingscriteria die een rol (kunnen) spelen bij de begroting van de op te leggen geldboete.

Het College beschikt in dat verband slechts over een marginale toetsingsmogelijkheid. Van een schending van artikel 16.4.4 *juncto* 16.4.29 DABM kan alleen dan sprake zijn indien er een duidelijke wanverhouding aangetoond wordt tussen de feiten en de opgelegde geldboete, of indien blijkt dat de decretale waarderingscriteria foutief werden toegepast of kennelijk onzorgvuldig werden beoordeeld.

Een van deze decretale waarderingscriteria betreffen de “omstandigheden waarin de vermoedelijke overtreder het milieumisdrijf heeft gepleegd of beëindigd”. Het College stelt vast dat de decreetgever niet bepaald heeft wat precies moet begrepen worden onder dit begrip. De gewestelijke entiteit beschikt in dat verband over een eigen appreciatiebevoegdheid, die weliswaar beperkt wordt door de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, en met name de zorgvuldigheid waarmee de omstandigheden worden beoordeeld en het redelijk karakter van de genomen beslissing.

2. De beoordeling in de bestreden beslissing

In de bestreden beslissing wordt de hoogte van de geldboete als volgt omschreven:

“ ...

4.2.1 De ernst van de feiten

De regelgeving inzake natuurbehoud en de vrijwaring van het natuurlijk milieu is gericht op de bescherming, de ontwikkeling, het beheer en het herstel van de natuur en het natuurlijk milieu en op de handhaving of het herstel van de daartoe vereiste milieukwaliteit.

Het beleid is gericht op het nemen van alle maatregelen die nodig zijn voor de uitvoering van internationale overeenkomsten of verdragen betreffende het natuurbehoud of van akten betreffende het natuurbehoud, met inbegrip van Europese richtlijnen, vastgesteld op grond van internationale verdragen.

De Vlaamse regering neemt alle nodige maatregelen ter aanvulling van de bestaande regelgeving om over het gehele grondgebied van het Vlaamse Gewest de milieukwaliteit te vrijwaren die vereist is voor het behoud van de natuur en om het standstill-beginsel toe te passen zowel wat betreft de kwaliteit als de kwantiteit van de natuur.

De overheid besliste om in het algemeen belang te investeren in natuurbehoud. Met overheidsmiddelen werden investeringen gedaan om daartoe terreinen aan te kopen, in te richten en te beheren. Opdat deze doelstelling zou kunnen worden bereikt is het vereist dat fauna en flora in dergelijke daartoe specifiek aangeduide gebieden voldoende tijd krijgen om zich te kunnen ontplooien en het publiek voor deze fauna en flora respect toont onder vorm van het naleven van de toegankelijkheidsregels. Dit is het tegenovergestelde van hetgeen wildcrossers, zoals de overtreder, doet. Louter voor het eigen plezier legt hi het verbod om op dergelijke plaatsen met een motor te rijden naast zich neer. De overtreder beschadigt fauna en flora en doet de met overheidsmiddelen gedane investeringen teniet. Het domein waarin de overtreder aan het crossen was is eigendom van het Vlaams gewest en wordt beheerd door het Agentschap voor Natuur en Bos. In het kader van een natuurontsnipperingsproject werd een ecoduct aangelegd. Er werden onderaan het ecoduct poelen aangelegd ter ondersteuning van het leefgebied van verschillende soorten amfibieën en libellensoorten. Het ecoduct dient uitsluitend voor redenen van natuurbehoud en –ontwikkeling en er werd uitdrukkelijk geen recreatieve functie aan toegekend.

De overtreder was met zijn jeep aan het rijden in een ontoegankelijk domein door een poel waarbij vegetatie beschadigd werd. Door het crossen door poelen worden reeds aanwezige soorten vernietigd en krijgen de kiemende zaailingen van boomsoorten de kans niet om zich te vestigen.

Deze feiten zijn derhalve voldoende ernstig om gesanctioneerd te worden met een bestuurlijke geldboete van 1580 euro.

4.2.2. De frequentie

Het betreft een eenmalige schending. Er zijn minstens geen indicaties die erop wijzen dat bij overtreders eerder vergelijkbare feiten werden vastgesteld. Het criterium frequentie geeft derhalve geen aanleiding tot een hogere geldboete.

4.2.3 De omstandigheden

*Ten slotte zijn er, wat dit milieumisdrijf betreft, geen bijzondere omstandigheden die in rekening worden genomen bij het bepalen van de hoogte van de boete.
...*

3. De opgelegde boete is niet kennelijk onredelijk

3.1

In de bestreden beslissing overweegt de verwerende partij dat de vegetatie beschadigd wordt door het rijden met een jeep in de poel. Deze beoordeling wordt niet betwist.

De bestreden beslissing geeft een appreciatie van de ernst van het milieumisdrijf door te wijzen op het belang van natuurbehoud en op de tijd die nodig is om fauna en flora te doen ontwikkelen. Door het wildcrossen worden de investeringen van de overheid (natuurrontsnipperingsproject, ecoduct en ecoduct poelen) in het gebied teniet gedaan.

De verwerende partij houdt rekening met het feit dat de verzoekende partij met zijn jeep aan het rijden was in een ontoegankelijk domein door een poel waarbij vegetatie beschadigd werd. De verwerende partij wijst erop dat zo de reeds aanwezige soorten in de poel vernietigd worden en de kiemende zaailingen van boomsoorten niet de kans krijgen om zich te vestigen.

De verzoekende partij toont alvast niet aan dat deze overwegingen onjuist dan wel kennelijk onredelijk zijn.

Verder stelt de verwerende partij vast dat het een eenmalige schending betreft en dat het criterium frequentie geen aanleiding geeft tot een hogere geldboete. De verzoekende partij voert niet aan dat deze motivering foutief dan wel kennelijk onredelijk is.

Het louter aanbieden van excuses tijdens een verhoor impliceert niet dat het bedrag om die reden moet verlaagd worden. De gewestelijke entiteit beschikt in dat verband over een discretionaire bevoegdheid, voor zover die zich situeert binnen de decretale waarderingscriteria en niet kennelijk onredelijk is.

3.2

De aanvankelijk voorgestelde boete van 1.200 euro gebeurde in het kader van een voorstel tot minnelijke schikking, waarbij de zaak wordt afgesloten zonder verder verweer. Gebruikelijk doet de gewestelijke entiteit dan wat *“water bij de wijn”*, en verlaagt ze de normaal gebruikelijke boete om kort proces te maken. Het stond de verzoekende partij vrij om het voorstel tot transactie niet te aanvaarden. De verzoekende partij verkoos echter de procedure verder te zetten. Haar verweer werd door de gewestelijke entiteit niet bijgetreden, hetgeen heeft geleid tot de uiteindelijke beboeting van 1.580 euro.

Het College oordeelt dat de gewestelijke entiteit, in acht genomen de ernst van de feiten, niet op kennelijk onredelijke wijze toepassing heeft gemaakt van de waarderingscriteria tot bepaling van het boetebedrag. Het College onderkent geen kennelijke wanverhouding tussen de feiten en de opgelegde geldboete.

Het middel wordt verworpen.

VI. KOSTEN

Met toepassing van artikel 33 DBRC-decreet legt het College de kosten van het beroep ten laste van de partij die ten gronde in het ongelijk gesteld wordt.

BESLISSING VAN HET HANDHAVINGSCOLLEGE

1. Het College verwerpt het beroep.
2. Het College legt de kosten van het beroep, bepaald op 100 euro, ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken in zitting van 4 augustus 2020 door de eerste kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de eerste kamer,